

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องบทบาทของภาษีธุรกิจเฉพาะต่อการประกอบธุรกิจค้าสังหาริมทรัพย์ ในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะที่มีสถานประกอบการ ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 100 ราย ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

4.1.1 ผลการศึกษาประเภทธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นผู้ประกอบการธุรกิจค้าสังหาริมทรัพย์ประเภทการจัดสรรที่ดินตามกฎหมายการควบคุมจัดสรรที่ดิน จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ ประเภทการขายบ้าน หรือตึกแถว หรือทาวน์เฮาส์ หรืออาคารอื่นใดพร้อมที่ดินเป็นที่ตั้ง จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.0 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนประเภทธุรกิจค้าสังหาริมทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทธุรกิจค้าสังหาริมทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
การจัดสรรที่ดินตามกฎหมายการควบคุมจัดสรรที่ดิน	46	46.0
การขายห้องชุดคอนโดมิเนียมตามกฎหมายอาคารชุด	4	4.0
การขายบ้าน หรือตึกแถว หรือทาวน์เฮาส์ หรืออาคารอื่นใดพร้อมที่ดินเป็นที่ตั้ง	39	39.0
การแบ่งขายหรือแบ่งแยกอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าลักษณะตามข้อ 1,2 หรือ 3 โดยได้จัดทำหรือให้คำมั่นว่าจะจัดทำถนนหรือสิ่งสาธารณูปโภคอื่นใด	11	11.0

4.1.2 ผลการศึกษาประเภทของสถานประกอบการธุรกิจค้าส่งหาrimทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประเภทของสถานประกอบการเป็นบริษัทจำกัด จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.0 และรองลงมาเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.0 ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทของสถานประกอบการธุรกิจค้าส่งหาrimทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทของสถานประกอบการธุรกิจค้าส่งหาrimทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลธรรมดา	19	19.0
คณะบุคคล	4	4.0
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	22	22.0
ห้างหุ้นส่วนสามัญ	6	6.0
บริษัทจำกัด	45	45.0
บริษัท (มหาชน)	4	4.0
อื่น ๆ	0	0.0
รวม	100	100.0

4.1.3 ผลการศึกษาที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีที่ตั้งสำนักงานใหญ่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.0 และรองลงมาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.0 ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงการจำแนกตามที่ตั้งของสำนักงานใหญ่กลุ่มตัวอย่าง

สถานที่ตั้งของสำนักงานใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัดเชียงใหม่	67	67.0
กรุงเทพฯ	24	24.0
อื่น ๆ	9	9.0
รวม	100	100.0

4.1.4 ผลการศึกษาระยะเวลาเริ่มดำเนินการกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ได้เริ่มดำเนินการกิจการมีระยะเวลาเริ่มดำเนินการอยู่ระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0 และรองลงมาอยู่ระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.0 ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงการจำแนกตามระยะเวลาเริ่มดำเนินการของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาดำเนินการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	11	11.0
6 - 10 ปี	46	46.0
11 - 15 ปี	39	39.0
มากกว่า 15 ปี	4	4.0
รวม	100	100.0

4.1.5 ผลการศึกษาเงินทุนเริ่มดำเนินการหรือเงินทุนจดทะเบียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ มีเงินทุนเริ่มดำเนินการหรือเงินทุนจดทะเบียนอยู่ระหว่าง 5,000,000 บาท – 10,000,000 บาท จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.0 และรองลงมาจะมีเงินทุนเริ่มดำเนินการหรือเงินทุนจดทะเบียนอยู่ต่ำกว่า 1,000,000-5,000,000 บาท จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงการจำแนกตามเงินทุนเริ่มดำเนินการหรือ เงินทุนจดทะเบียนของกลุ่มตัวอย่าง

เงินทุนเริ่มดำเนินการหรือเงินทุนจดทะเบียนฯ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	6	6.0
1,000,001 - 5,000,000 บาท	25	25.0
5,000,001 - 10,000,000 บาท	47	47.0
มากกว่า 10,000,001 บาท	22	22.0
รวม	100	100.0

4.2 ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะของผู้ประกอบธุรกิจ ค้าอสังหาริมทรัพย์

4.2.1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(1) ผลการศึกษาเพศของ กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.0 และเป็นเพศ ชาย จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0 ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงการจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	46	46.0
หญิง	54	54.0
รวม	100	100.0

(2) ผลการศึกษาอายุ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยประมาณ 36.41 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.0 และรองลงมามีอายุระหว่าง 40 – 49 ปี จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.0 ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงการจำแนกตามอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	22	22.0
30 – 39 ปี	43	43.0
40 – 49 ปี	27	27.0
มากกว่า 49 ปีขึ้นไป	8	8.0
รวม	100	100.0

(3) ผลการศึกษาระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.0 และรองลงมาคือระดับ ปวส. จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงการจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปวส.	11	11.0
ปริญญาตรี	83	83.0
ปริญญาโท	3	3.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	1.0
ประถมศึกษา	2	2.0
รวม	100	100.0

4.2.2 ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะของผู้ประกอบการธุรกิจค้าสังหาริมทรัพย์

จากแบบสอบถามได้ตั้งคำถามในเรื่องภาษีธุรกิจเฉพาะ และแบ่งออกเป็น 8 ด้าน โดยกำหนดคำถามที่ถูกต้องคือ ข้อ 1.1-1.2 ข้อ 2.5 ข้อ 3.1 และ 3.4-3.5 ข้อ 4.1-4.3 ข้อ 5.1-5.2 ข้อ 6.1 ข้อ 7.1-7.3 และข้อ 8.1-8.3 สำหรับคำถามที่ผิด คือ ข้อ 1.3-1.5 ข้อ 2.1-2.4 และ 2.6 ข้อ 3.2-3.3 ข้อ 4.1-4.3 ข้อ 5.3-5.4 ข้อ 6.2

และจากตารางที่ 4.9 ได้จัดทำคำถามข้างต้นให้ถูกต้องทุกคำถาม เพื่อใช้เป็นข้อมูลนำมาวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจของผู้ประกอบธุรกิจค้าสังหาริมทรัพย์ ทั้ง 8 ด้าน ซึ่งผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ร้อยละ 76 ของกลุ่มตัวอย่าง ได้เคยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ และมีรายละเอียด ดังนี้

(1) ผลการศึกษาด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.9) พบว่ามีผู้รู้เกี่ยวกับการขายสังหาริมทรัพย์ใด ๆ ที่ได้มาภายใน 5 ปี ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะด้วยมากที่สุดจำนวน 69 ราย

กลุ่มตัวอย่างไม่รู้เกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลขายสังหาริมทรัพย์ที่มีไว้ในกรประกอบการ ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะด้วย โดยมีผู้ตอบผิดและไม่ทราบ รวมจำนวนมากที่สุดจำนวน 75 ราย รองลงมา มีผู้ไม่รู้ว่ากรโอนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ส่วนราชการองค์การของรัฐบาล โดยไม่มีค่าตอบแทนไม่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ โดยมีผู้ตอบผิดและไม่ทราบรวมจำนวน 66 ราย

(2) ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจด้านฐานภาษี และอัตราภาษีของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.9) พบว่ามีผู้ที่เกี่ยวข้องกับอัตราภาษีตามที่กฎหมายกำหนดให้การประกอบธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์เป็นทางการค้าและหากำไร เสียภาษีธุรกิจเฉพาะในอัตราร้อยละ 3 มากที่สุด จำนวน 85 ราย รองลงมา รู้เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกฎหมายประมวลรัษฎากรกำหนดให้รายรับก่อนหัก รายจ่ายใด ๆ ที่ได้รับจากการประกอบกิจการเป็นฐานภาษีที่นำมาคำนวณภาษีธุรกิจเฉพาะ จำนวน 74 ราย

กลุ่มตัวอย่างไม่รู้เกี่ยวกับกรณีในเดือนภาษีใด ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะมีจำนวนภาษีธุรกิจเฉพาะที่คำนวณได้ไม่ถึงหนึ่งร้อยบาทก็ไม่ต้องเสียภาษีในเดือนนั้น จำนวน 85 ราย รองลงมาไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องการแลกเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์กับส่วนราชการหรือองค์การของรัฐบาลโดยไม่มีค่าตอบแทน ไม่ถือเป็นรายรับที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะมากที่สุด จำนวน 78 ราย

(3) ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจด้านทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.9) พบว่า มีผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเปิดสถานประกอบการเพิ่มเติมต้องแจ้งกรมสรรพากรมากที่สุด จำนวน 79 ราย รองลงมา รู้เกี่ยวกับเรื่องการจัดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะต้องกระทำภายใน 30 วัน นับแต่เริ่มประกอบการ จำนวน 77 ราย

โดยมีผู้ไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องการย้ายสถานประกอบการต้องแจ้งกรมสรรพากรก่อนวัน ย้ายไม่น้อยกว่า 15 วัน พร้อมคืน ภ.ธ. 20 ของสถานประกอบการเดิม มากที่สุด จำนวน 57 ราย รองลงมา ไม่รู้เกี่ยวกับการเลิกประกอบกิจการต้องแจ้งกรมสรรพากรภายใน 15 วัน นับจากวันเลิก ประกอบกิจการ จำนวน 53 ราย

(4) ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจด้านการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.9) พบว่ามีผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีธุรกิจ เฉพาะต้องยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป จำนวน 80 ราย รองลงมา รู้เกี่ยวกับเรื่องการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้ยื่นในขณะที่ จัดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม พร้อมกับต้องชำระภาษีธุรกิจเฉพาะด้วย จำนวน 78 ราย

สำหรับเรื่องในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้ คือ เรื่องที่ถูกกฎหมายประมวลรัษฎากรกำหนดให้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะสามารถใช้แบบพิมพ์จากระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทางเว็บไซต์ของกรมสรรพากรเพื่อใช้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ซึ่งก็เป็นจำนวน ไม่มาก คือ มากที่สุดเพียงจำนวน 26 ราย

จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ด้านการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะในทุกเรื่อง เนื่องจากผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะต้องปฏิบัติในเรื่องข้างต้นเป็นประจำทุกเดือน

(5) ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจด้านการจัดทำและเก็บรักษารายงาน เอกสารหลักฐานต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.9) พบว่า มีผู้ที่รู้เกี่ยวกับการจัดทำรายงานต้องจัดทำเป็นรายสถานประกอบการ มากที่สุด จำนวน 79 ราย รองลงมา มีผู้ที่รู้เกี่ยวกับการจัดทำรายงานแสดงรายรับต้องจัดทำตามแบบที่กฎหมายกำหนด 68 ราย

สำหรับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการออกใบรับเงินจากการขายสินค้าหรือบริการที่ไม่ต้องออกให้แก่ผู้ชำระเงินหากเป็นไม่เงิน ไม่ถึง 100 บาท มีกลุ่มตัวอย่างไม่รู้ในเรื่องดังกล่าวมากที่สุดถึง จำนวน 90 ราย รองลงมา กลุ่มตัวอย่างไม่รู้เกี่ยวกับการเก็บรักษารายงาน เอกสารหลักฐานต่างๆ ต้องเก็บไว้ ณ สถานประกอบการไม่น้อยกว่า 5 ปี ตั้งแต่วันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี หรือวันทำรายงาน จำนวน 88 ราย

(6) ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจด้านการขอคืนภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.9) พบว่า มีผู้ที่รู้เกี่ยวกับเรื่องการขอคืนภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้ยื่นได้ภายใน 3 ปี นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษี มากที่สุด จำนวน 71 ราย

แต่มีผู้ไม่รู้เกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีให้ยื่นที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ซึ่งก็มีจำนวนไม่มาก คือมีเพียง 34 ราย เท่านั้น

(7) ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจด้านบทกำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.9) พบว่า มีผู้ที่รู้ในเรื่องการประกอบธุรกิจโดยไม่จดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเกี่ยวกับการไม่จัดทำรายงานแสดงรายรับต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตลอดจนการจัดทำรายงานแสดงรายรับไม่เป็นตามแบบที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท จำนวน 49, 46, และ 38 ราย ตามลำดับ โดยมีจำนวนผู้ที่ไม่รู้ในเรื่องดังกล่าวด้วยจำนวน 51, 54, และ 62 ราย ตามลำดับ

จะเห็นว่า ความรู้ ความเข้าใจด้านบทกำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนไม่มากในทุกๆ เรื่องข้างต้น ดังนั้น กรมสรรพากรหรือผู้ที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรจะทำการประชาสัมพันธ์ในด้านบทกำหนดโทษให้มากขึ้น เพื่อป้องกันการทำผิดกฎหมายโดยไม่ทราบบทกำหนดโทษมาก่อน

(8) ผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจด้านหลักการภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.9) พบว่า มีผู้ที่รู้ว่าหากต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ สามารถลดภาระภาษีให้แก่ผู้อื่นได้

มากที่สุดจำนวน 63 ราย รองลงมา รู้ว่าการเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นการเก็บภาษีที่ไม่ซ้ำซ้อน จำนวน 53 ราย

แต่เกี่ยวกับหลักการของการเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ ในเรื่องที่เป็นกรเก็บภาษีที่ไม่ซ้ำซ้อน และยังช่วยป้องกันการเก็งกำไรการค้าอสังหาริมทรัพย์ นั้น มีผู้ไม่รู้ในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด ถึงจำนวน 70 ราย ดังนั้น กรมสรรพากรจึงควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการของการเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะข้างต้น เพื่อให้ผู้ประกอบการทราบถึงประโยชน์ของการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ ซึ่งจะทำให้เกิดความสมัครใจในการเสียภาษีให้มากขึ้น

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a white elephant standing and facing left. Above the elephant's head is a traditional Thai oil lamp (diya) with a flame. The background of the emblem is light gray with a faint, repeating pattern of the university's name in Thai script. The outer ring of the emblem contains the text "CHIANG MAI UNIVERSITY 1964" in a serif font.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องภาษี
ธุรกิจเฉพาะ

ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตอบ	
	รู้	ไม่รู้
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ		
1.1 เคยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ	76	24
1.2 สหกรณ์ที่ประกอบกิจการการค้าอสังหาริมทรัพย์ ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะด้วย	36	64
1.3 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลขาย อสังหาริมทรัพย์ที่มีไว้ในประกอบการต้อง เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ	25	75
1.4 การขายอสังหาริมทรัพย์ใด ๆ ที่ได้มาภายใน 5 ปี ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ	69	31
1.5 การโอนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ส่วนราชการ องค์การ ของรัฐบาลโดยไม่มีค่าตอบแทนไม่ต้องเสียภาษี ธุรกิจเฉพาะด้วย	34	66
2. ความรู้เกี่ยวกับฐานภาษี และอัตราภาษี		
2.1 รายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ที่ได้รับจากการประกอบ กิจการเป็นฐานภาษีที่นำมาคำนวณภาษีธุรกิจเฉพาะ	74	26
2.2 การแลกเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ กับส่วนราชการหรือองค์การของรัฐบาลโดยไม่มี ค่าตอบแทนไม่ถือเป็นรายรับที่ต้องเสียภาษีธุรกิจ เฉพาะ	22	78
2.3 ราคาของอสังหาริมทรัพย์ หากราคาประเมินสูงกว่า ราคาซื้อขายจริง จะถือราคาซื้อขายจริงเป็นรายรับที่ คำนวณภาษี	71	29
2.4 ภาษีธุรกิจเฉพาะคำนวณจากรายรับคูณด้วยอัตราภาษี ร้อยละ 3	85	15

ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตอบ	
	รู้	ไม่รู้
2.5 การเสียภาษีธุรกิจเฉพาะจะต้องเสียภาษีท้องถิ่น อีกร้อยละ 10 ของจำนวนภาษีธุรกิจเฉพาะด้วย	55	45
2.6 ในเดือนภาษีใด ถ้ามีจำนวนภาษีที่คำนวณได้ไม่ถึง หนึ่งร้อยบาทก็ไม่ต้องเสียภาษีในเดือนนั้น	15	85
3. ความรู้เกี่ยวกับทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ		
3.1 การจดทะเบียนภาษีธุรกิจต้องกระทำภายใน 30 วัน นับแต่เริ่มประกอบการ	77	23
3.2 การเปลี่ยนแปลงชื่อสถานประกอบการ ต้องแจ้งกรมสรรพากรด้วย	62	38
3.3 การเปิดสถานประกอบการเพิ่มเติมต้องแจ้ง กรมสรรพากรด้วย	79	21
3.4 การย้ายสถานประกอบการต้องแจ้งกรมสรรพากร ก่อนวันย้ายสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 15 วัน พร้อมคืน ภ.ธ. 20 ของสถานประกอบการเดิม	43	57
3.5 การเลิกกิจการต้องแจ้งกรมสรรพากรภายใน 15 วัน นับจากเลิกประกอบการ	47	53
4. ความรู้เกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจ เฉพาะ		
4.1 การยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะต้อง ยื่นภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป	80	20
4.2 การยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้ใช้ แบบพิมพ์จากระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทางเว็บ ไซด์ของกรมสรรพากร www.rd.go.th หรือไม่ก็ได้	74	26
4.3 การยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้ยื่น ในขณะที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม และต้องชำระ ภาษีด้วย	78	22

ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตอบ	
	ใช่	ไม่รู้
5. ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำและเก็บรักษารายงาน เอกสารหลักฐานต่าง ๆ		
5.1 การทำรายงานแสดงรายรับต้องจัดทำตามแบบที่กฎหมายกำหนด	68	32
5.2 การทำรายงานต้องจัดทำเป็นรายสถานประกอบการ	79	21
5.3 การออกใบรับเงินจากการขายสินค้าหรือให้บริการไม่ต้องออกให้แก่ผู้ชำระเงินหากเป็นเงินไม่ถึง 100 บาท	10	90
5.4 การเก็บรักษารายงาน เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ต้องเก็บไว้ ณ สถานประกอบการไม่น้อยกว่า 5 ปีตั้งแต่วันที่ ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือวันทำรายงาน	12	88
6. ความรู้เกี่ยวกับการขอลิ้นภาษีธุรกิจเฉพาะ		
6.1 การยื่นคำร้องขอคืนภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้ยื่นได้ภายใน 3 ปี นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษี	71	29
6.2 การยื่นแบบขอคืนภาษีธุรกิจเฉพาะให้ยื่นที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาที่สถานประกอบการตั้งอยู่	66	34
7. ความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษ		
7.1 การประกอบธุรกิจโดยไม่จดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	49	51
7.2 การไม่จัดทำรายงานแสดงรายรับต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	46	54
7.3 การจัดทำรายงานแสดงรายรับไม่เป็นตามแบบที่กำหนดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท	38	62

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตอบ	
	ใช่	ไม่รู้
8. ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการภาษีธุรกิจเฉพาะ		
8.1 การเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นการเก็บภาษีที่ไม่ซ้ำซ้อน	53	47
8.2 ผู้เสียภาษีธุรกิจเฉพาะสามารถผลัดภาระภาษีให้แก่ผู้อื่นได้	63	37
8.3 การเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะช่วยป้องกันการเก็งกำไร การค้าอสังหาริมทรัพย์	30	70

4.3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของภาษีธุรกิจเฉพาะที่มีต่อการประกอบธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์
จากที่กรมสรรพากรได้ใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะที่ได้จัดเก็บจากร้อยละ 3.0 ลงเหลือจัดเก็บในอัตราร้อยละ 0.1 สำหรับรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2543 เพื่อบรรเทาภาระภาษีและกระตุ้นให้ระบบเศรษฐกิจภายในประเทศมีการขยายตัวอย่าง ซึ่งมาตรการลดภาษีธุรกิจเฉพาะได้สิ้นสุดเมื่อสิ้นปี 31 ธันวาคม พ.ศ. 2546 และกลับมาจัดเก็บในอัตราร้อยละ 3.0 ดังเดิมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป โดยผู้วิจัยได้การศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของภาษีธุรกิจเฉพาะที่มีต่อการประกอบธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ ของผู้ประกอบการธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ ในจังหวัดเชียงใหม่ ในช่วงที่ใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะดังกล่าว ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

4.3.1 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงประเภทธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หลังจากใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงประเภทการประกอบธุรกิจ/กิจการ เป็นจำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.0 และมีกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปลี่ยนแปลงประเภทการประกอบธุรกิจ/กิจการ เป็นจำนวน 15 ราย โดยเปลี่ยนแปลงเป็นประเภทการจัดสรรที่ดิน ตามกฎหมายการควบคุมจัดสรรที่ดิน จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 รองลงมาเปลี่ยนแปลงเป็นประเภทการขายบ้าน หรือตึกแถว หรือทาวน์เฮาส์ หรืออาคารอื่นใดพร้อมที่ดินเป็นที่ตั้ง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปลี่ยนแปลงประเภทธุรกิจหลังจากใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

การเปลี่ยนแปลงประเภทธุรกิจหลังจากใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวน	ร้อยละ
ได้เปลี่ยนแปลงประเภทการประกอบการ	15	15.0
ได้ขยายประเภทกิจการเพิ่มเติม	6	6.0
ไม่เปลี่ยนแปลง	79	79.0
รวม	100	100.0
หากมีการเปลี่ยนแปลงเป็นประเภท	จำนวน	ร้อยละ
การจัดสรรที่ดินตามกฎหมายการควบคุมจัดสรรที่ดิน	11	11.0
การขายห้องชุดคอนโดมิเนียมตามกฎหมายอาคารชุด	1	1.0
การขายบ้าน หรือตึกแถว หรือทาวน์เฮาส์ หรืออาคารอื่นใดพร้อมที่ดินเป็นที่ตั้ง	2	2.0
การแบ่งขายหรือแบ่งแยกอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าลักษณะตามข้อ 1,2 หรือ 3 โดยได้จัดทำหรือให้คำมั่นว่าจะจัดทำถนนหรือสิ่งสาธารณูปโภคอื่นใด	1	1.0

4.3.2 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงรายได้โดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ก่อนใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยของกิจการระหว่าง 5,000,001 - 10,000,000 บาท จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0 และรองลงมา มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,000,000 บาท - 50,000,000 บาท จำนวน 25 ราย คิดเป็น ร้อยละ 25.0 ดังตารางที่ 4.11

จากรายได้โดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะข้างต้น เมื่อรัฐบาลได้ใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะคงจัดเก็บร้อยละ 0.1 ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงของรายได้โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจำนวน 58 ราย แต่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงของรายได้โดยเฉลี่ยลดลงจำนวน 16 ราย และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของรายได้โดยเฉลี่ย จำนวน 26 ราย ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนรายได้เฉลี่ยโดยเฉลี่ยก่อนใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้โดยเฉลี่ยของกิจการ	ก่อนใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ	
	จำนวนราย	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	2	2.0
1,000,001 – 5,000,000 บาท	21	21.0
5,000,001 - 10,000,000 บาท	49	49.0
10,000,001 - 50,000,000 บาท	25	25.0
สูงกว่า 50,000,000 บาท	3	3.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปลี่ยนแปลงรายได้เฉลี่ยโดยเฉลี่ยหลังใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบรายได้โดยเฉลี่ยหลังใช้	จำนวนราย	ร้อยละ
มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ		
เพิ่มขึ้น	58	58.0
ลดลง	16	16.0
ไม่เปลี่ยนแปลง	26	26.0
รวม	100	100.0

4.3.3 ผลการศึกษาจำนวนภาษีธุรกิจเฉพาะที่ต้องชำระโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ก่อนใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะระหว่าง 165,001 - 330,000 บาท จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0 และรองลงมาจะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะระหว่าง 330,001 - 1,650,000 บาท จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 ดังตารางที่ 4.13

หลังจากที่ได้มีการใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะกองเหลือเพียงอัตราร้อยละ 0.1 ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงของภาษีที่ต้องชำระโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจำนวน 22 ราย และกลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงของภาษีที่ต้องชำระโดยเฉลี่ยลดลงจำนวน 66 ราย และไม่มีการเปลี่ยนแปลง จำนวน 12 ราย ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนภาษีธุรกิจเฉพาะที่ได้ชำระก่อนใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนภาษีธุรกิจเฉพาะที่ต้องชำระโดยเฉลี่ย อัตราภาษีธุรกิจเฉพาะร้อยละ 3.3 (รวมภาษีท้องถิ่น)	ก่อนใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ	
	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 33,000 บาท	2	2.0
33,000 – 165,000 บาท	21	21.0
165,001 - 330,000 บาท	49	49.0
330,001 -165,000,000 บาท	25	25.0
สูงกว่า 165,000,000 บาท	3	3.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปลี่ยนแปลงของภาษีที่ต้องชำระโดยเฉลี่ยหลังใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบภาษีธุรกิจเฉพาะที่ต้องชำระ หลังใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	22	22.0
ลดลง	66	66.0
ไม่ต่างกัน	12	12.0
รวม	100	100.0

4.3.4 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงยอดขายอสังหาริมทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หลังใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ ผู้ประกอบการธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงยอดขายอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.0 แต่ก็มีบางส่วนมียอดขายอสังหาริมทรัพย์ลดลง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 และบางส่วนมียอดขายอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่แตกต่างจากในช่วงก่อนใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.0 ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนการเปลี่ยนแปลงยอดขายอสังหาริมทรัพย์หลังใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบปริมาณการขายอสังหาริมทรัพย์หลังใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	63	63.0
ลดลง	21	21.0
ไม่ต่างกัน	16	16.0
รวม	100	100.0

4.3.5 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงราคาขายอสังหาริมทรัพย์ต่อหน่วยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หลังใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ ผู้ประกอบการธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์บางส่วนมีราคาขายอสังหาริมทรัพย์ต่อหน่วยลดลง จำนวน 54 ราย ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาขายอสังหาริมทรัพย์ต่อหน่วยเพิ่มขึ้น คือมีเพียงจำนวน 36 ราย ทั้งนี้ ก็ยังมีผู้ประกอบการจำนวน 16 ราย ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงราคาขายอสังหาริมทรัพย์ต่อหน่วย ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนการเปลี่ยนแปลงราคาขายอสังหาริมทรัพย์ต่อหน่วยหลังใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบราคาขายอสังหาริมทรัพย์ต่อหน่วยหลังใช้ มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	36	36.0
ลดลง	54	54.0
ไม่ต่างกัน	10	10.0
รวม	100	100.0

4.4 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะของผู้ประกอบการธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์

4.4.1 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการช่วยกระตุ้นธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์โดยใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะคงเหลือจัดเก็บเพียงร้อยละ 0.11 (รวมภาษีท้องถิ่น) ที่ประกาศใช้ตั้งแต่ 30 มิ.ย. 2543 และสิ้นสุดเมื่อ 31 ธ.ค. 2546 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่ เห็นว่ามาตรการดังกล่าวช่วยกระตุ้นระบบเศรษฐกิจของธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ให้มีการขยายตัวดีขึ้น จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.0 และ รองลงมา มีความเห็นว่าจากการใช้มาตรการดังกล่าวแล้ว ระบบเศรษฐกิจของธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์มีการขยายตัวไม่แตกต่างกัน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ดังตารางที่ 4.17

ผู้ที่เห็นว่าการขยายตัวดีขึ้นนั้น ให้เหตุผลว่าการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะทำให้กระตุ้นความต้องการซื้อและขาย โดยผู้ซื้อหันมาสนใจและเกิดการต่อรองมากขึ้น

ตารางที่ 4.17 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะช่วยกระตุ้นธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ให้มีการขยายตัว และฟื้นตัว หรือ ไม่อย่างไร

ทัศนคติเกี่ยวกับการใช้มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะช่วยกระตุ้นระบบเศรษฐกิจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ให้มีการขยายตัว และฟื้นตัว	จำนวน	ร้อยละ
ดีขึ้น	82	82.0
แย่ลง	6	6.0
ไม่ต่างกัน	12	12.0
รวม	100	100.0

4.4.2 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะในการประกอบธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าการประกอบธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ควรใช้อัตราภาษีธุรกิจเฉพาะร้อยละ 3.3 (รวมภาษีท้องถิ่น) จากยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายเป็นอัตราเดียว จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.0 ดังตารางที่ 4.18

ผู้ที่เห็นว่าควรใช้อัตราภาษีธุรกิจเฉพาะร้อยละ 3.3 (รวมภาษีท้องถิ่น) จากยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายเป็นอัตราเดียวนั้น ให้เหตุผลว่าเป็นการสะดวกในการคำนวณ นอกจากนี้ก็สามารถทำให้รัฐบาลจัดเก็บภาษีได้ง่าย

ตารางที่ 4.18 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์ควรใช้ลักษณะอัตราภาษีเป็นอัตราเดียวกันหรือไม่อย่างไร

ทัศนคติเกี่ยวกับลักษณะอัตราภาษี	จำนวน	ร้อยละ
ควรเป็นอัตราเดียวกัน	90	90.0
ไม่ควรเป็นอัตราเดียวกัน	10	10.0
รวม	100	100.0

4.4.3 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ ที่ต้องเสียภาษีในอัตราเหมาจ่าย จากยอดรายรับ โดยไม่สามารถนำรายรับมาหักค่าใช้จ่ายที่จำเป็นได้ก่อนการคำนวณภาษีที่ต้องชำระของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะที่ไม่

สามารถนำรายรับมาหักค่าใช้จ่ายที่จำเป็นได้ ก่อนการคำนวณภาษีที่ต้องชำระ จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ โดยเห็นควรให้หักค่าใช้จ่ายได้ในลักษณะหักตามอัตราเหมาจ่าย 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.7 และเห็นควรให้หักค่าใช้จ่ายได้ในลักษณะหักตามที่จ่ายจริงจำนวน จำนวน 5 ราย คิดเป็น ร้อยละ 8.3 ดังตารางที่ 4.19

โดยผู้ที่เห็นควรให้นำรายรับมาหักค่าใช้จ่ายที่จำเป็นได้ก่อนการคำนวณภาษีที่ต้องชำระได้ในลักษณะหักตามอัตราเหมาจ่ายนั้น ให้เหตุผลว่า การหักค่าใช้จ่ายในลักษณะดังกล่าวไม่ยุ่งยากในการหาหลักฐานค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ก็สามารถทำให้รัฐบาลจัดเก็บภาษีได้ง่าย และหากผู้ประกอบการคำนวณภาษีไม่ถูกต้องก็สามารถตรวจสอบได้ทันที

ตารางที่ 4.19 แสดงทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะที่ไม่สามารถนำรายรับมาหักค่าใช้จ่ายที่จำเป็นได้ก่อนการคำนวณภาษีที่ต้องชำระของกลุ่มตัวอย่าง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะที่ไม่สามารถนำรายรับมาหักค่าใช้จ่ายที่จำเป็นได้ก่อนการคำนวณภาษีที่ต้องชำระ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	32	32.0
ไม่เห็นด้วย	60	60.0
อื่น ๆ	8	8.0
หากไม่เห็นด้วย ควรเป็น	จำนวน	ร้อยละ
ในลักษณะอัตราเหมาจ่าย	55	91.7
ในลักษณะหักตามที่จ่ายจริง	5	8.3
รวม	60	100.0

4.4.4 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความเต็มใจเสียภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่ มีความเต็มใจในการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.0 และมีผู้ที่ไม่เต็มใจในการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะแต่ต้องเสียตามหน้าที่ จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.0 ดังตารางที่ 4.20

โดยผู้ที่เต็มใจในการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้เหตุผลว่า เป็นกฎหมายที่บังคับใช้ให้ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม นอกจากนี้ ผลของการจัดเก็บภาษีก็เพื่อให้รัฐมีรายได้นำไปช่วยพัฒนาประเทศ แต่สำหรับผู้ที่ไม่เต็มใจในการเสียภาษี ให้เหตุผลว่าการเสียภาษีทำให้มีค่าใช้จ่ายสูงส่งผล

ให้กำไรจากการประกอบการน้อยลง และเห็นว่าการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นการจัดเก็บซ้ำซ้อน เพราะผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่งหาริมทรัพย์ ก็ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้วย

ตารางที่ 4.20 แสดงทัศนคติเกี่ยวกับความเต็มใจเสียภาษีธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

ความเต็มใจที่ได้เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวน	ร้อยละ
เต็มใจ	63	63.0
ไม่เต็มใจแต่ต้องเสียตามหน้าที่	35	35.0
อื่นๆ	2	2.0
รวม	100	100.0

4.4.5 ผลการศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ ณ สำนักงานที่ดินที่ทำการ โอนขายกรรมสิทธิ์ในปัจจุบันมีความรัดกุม และมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บ พบว่า มีผู้เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.0 ซึ่งมีผู้ไม่เห็นด้วยในการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ ณ สำนักงานที่ดินที่ทำการ โอนขายกรรมสิทธิ์ ในปัจจุบันว่ามีความรัดกุม และมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.0 ดังตารางที่ 4.21

โดยผู้ที่ไม่เห็นด้วยในการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ ณ สำนักงานที่ดินที่ทำการ โอนขายกรรมสิทธิ์ในปัจจุบันมีความรัดกุม และมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บ ให้เหตุผลว่าวิธีการดังกล่าว มีความสะดวกดี ขั้นตอนไม่ซับซ้อน ทำให้การจัดเก็บภาษีจะได้เสร็จสิ้นในคราวเดียวกัน ผู้ประกอบการไม่ต้องติดต่อส่วนราชการหลายที่ซึ่งอาจจะเกิดการหลงลืมไป ทำให้ไม่เพิ่มภาระ ไม่เสียเวลา และเหตุผลสำคัญคือ ทำให้มีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีมากขึ้น ช่วยป้องกันการหลบเลี่ยงภาษี

ตารางที่ 4.21 แสดงทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ ณ สำนักงานที่ดินที่ทำการ โอนขาย
กรรมสิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	83	83.0
ไม่เห็นด้วย	16	16.0
อื่น ๆ	1	1.0
รวม	100	100.0

4.5 ผลการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะของผู้ประกอบธุรกิจค้าอสังหาริมทรัพย์

4.5.1 ผลการศึกษาระดับปัญหาเรื่องความรู้ ความเข้าใจในข้อกำหนดภาษีธุรกิจเฉพาะในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีปัญหาเรื่องความรู้ ความเข้าใจในข้อกำหนดภาษีธุรกิจเฉพาะในระดับปานกลาง จำนวน 61 ราย คิดเป็น ร้อยละ 61.0 และรองลงมา มีผู้ที่มีปัญหาเรื่องความรู้ ความเข้าใจในข้อกำหนดภาษีธุรกิจเฉพาะ ในระดับมาก จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 ดังตารางที่ 4.22

โดยกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่า ไม่ทราบจะหาอ่านรายละเอียดได้ที่ไหน หรือไม่มีโอกาสเรียนรู้ หรือหากศึกษา ก็ไม่ได้ศึกษาข้อมูลอย่างจริงจัง เนื่องจากไม่มีเวลา เพราะต้องบริหารกิจการในส่วนอื่น ๆ ด้วย และยังให้เหตุผลอีกว่าข้อกำหนดภาษีธุรกิจเฉพาะนั้น เข้าใจยาก และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ตลอดจนในทางการปฏิบัติกับข้อกำหนดไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดเกี่ยวกับสาระสำคัญในเรื่องภาษีธุรกิจเฉพาะ ก็มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรน้อย ดังนั้น ผู้ประกอบการบางส่วนที่มีปัญหาจึงได้จ้างบริษัทบัญชีในการดำเนินการจัดการตามข้อกำหนด และระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ จึงไม่ค่อยสนใจที่จะเรียนรู้ และทำความเข้าใจในข้อกำหนดภาษีธุรกิจเฉพาะ

ตารางที่ 4.22 แสดงระดับปัญหาความรู้ ความเข้าใจในข้อกำหนดภายใต้ธุรกิจเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับปัญหาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในข้อกำหนดภายใต้ธุรกิจเฉพาะ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	23	23.0
ปานกลาง	61	61.0
มาก	26	26.0
รวม	100	100.0

และเมื่อเกิดปัญหาเรื่องความรู้ ความเข้าใจในข้อกำหนดธุรกิจเฉพาะ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่งหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่ ขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สรรพากรมากที่สุด จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.0 และรองลงมา จะขอคำแนะนำจากสำนักงานบัญชี จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนการขอคำปรึกษาหรือ คำแนะนำเมื่อเกิดปัญหาเรื่องความรู้ความเข้าใจ ข้อกำหนดธุรกิจเฉพาะ ของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อเกิดปัญหาปรึกษาหรือขอคำแนะนำจาก	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่สรรพากร	76	76.0
สำนักงานบัญชี	19	19.0
พนักงานของกิจการ	5	5.0
รวม	100	100.0

4.5.2 ผลศึกษาปัญหาด้านเจ้าหน้าที่สรรพากรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษาไม่มีความรู้เพียงพอ เช่น ไม่สามารถให้คำอธิบายเกี่ยวกับข้อกำหนดได้ทันที มากที่สุด โดยมีคะแนนรวม 150 คะแนน รองลงมาคือ มีปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามข้อปรึกษาหรือให้คำแนะนำไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน โดยมีคะแนนรวม 146 คะแนน และอันดับที่ 3 เป็นปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่มีน้อย ไม่เพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ โดยมีคะแนนรวม 133 คะแนน ดังตารางที่ 4.24

โดยผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่งหากริมทรัพย์ที่มีปัญหาดังกล่าวข้างต้น ได้ให้ข้อเสนอแนะว่ากรมสรรพากรควรจัดเจ้าหน้าที่ที่ชำนาญเฉพาะด้านหน่วยงานละ 1-2 คน เพื่อตอบคำถาม และให้ความรู้กับประชาชน

ตารางที่ 4.24 แสดงลำดับความสำคัญของปัญหาทางด้านเจ้าหน้าที่สรรพากรของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาทางด้านเจ้าหน้าที่สรรพากร	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	คะแนน
เจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษาไม่มีความรู้เพียงพอ เช่น ไม่สามารถให้คำอธิบายเกี่ยวกับข้อกฎหมายได้ทันที	30	23	14	150
เจ้าหน้าที่ มีน้อยไม่เพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ	20	27	19	133
เจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามข้อปรึกษาหรือให้คำแนะนำไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน	12	40	30	146
เจ้าหน้าที่สรรพากรอำนวยความสะดวกและต้อนรับด้วยอัธยาศัยที่ไม่ดี	1	6	20	35
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ล่าช้าหรือติดต่อยาก เช่น ต้องติดต่อเฉพาะเวลาราชการ หรือ โทรศัพท์ติดต่อยาก	36	4	16	132
รวม	100	100	100	

4.5.3 ผลศึกษาปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีอากรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อน เข้าใจยาก มากที่สุด โดยมีคะแนนรวม 230 คะแนน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง โดยมีคะแนนรวม 178 คะแนน และอันดับที่ 3 เป็นปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรตีความยาก ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย โดยมีคะแนนรวม 149 คะแนน ดังตารางที่ 4.25

โดยผู้ที่มีปัญหาดังกล่าวข้างต้น ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรจัดให้มีคำอธิบายข้อกฎหมาย และยกตัวอย่างในข้อกฎหมายให้ผู้ประกอบการได้เข้าใจง่ายขึ้น และกรมสรรพากรไม่ควรเปลี่ยนแปลงข้อกฎหมายบ่อยครั้ง หรือหากมีการเปลี่ยนแปลงควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องก่อนจะมีการใช้ข้อกฎหมายใหม่

ตารางที่ 4.25 แสดงลำดับความสำคัญของปัญหาด้านข้อกฎหมายอากรของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาด้านข้อกฎหมายอากร	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	คะแนน
กฎหมายอากรเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง	34	23	30	178
กฎหมายอากรมีความยุ่งยากซับซ้อน เข้าใจยาก	50	36	8	230
กฎหมายอากรตีความยาก ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย	11	37	42	149
บทกำหนดโทษเกี่ยวกับความผิดทางภาษีรุนแรง และลงโทษหนักเกินไป	4	4	11	31
กฎหมายไม่ยุติธรรม เลือกลงปฏิบัติ	1	0	9	12
รวม	100	100	100	

4.5.4 ผลการศึกษาปัญหาด้านข่าวสารการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับไม่มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้ และข้อกฎหมายเผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการ หรือมีน้อยจนเกินไป มากที่สุด โดยมีคะแนนรวม 185 คะแนน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อสารมวลชนต่าง ๆ มีน้อยเกินไป โดยมีคะแนนรวม 160 คะแนน และอันดับที่ 3 เป็นปัญหาเกี่ยวกับไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการให้ข่าวสารและประชาสัมพันธ์ โดยมีคะแนนรวม 125 คะแนน ดังตารางที่ 4.26

โดยผู้ที่มีปัญหาดังกล่าวข้างต้น ได้ให้ข้อเสนอแนะว่ากรมสรรพากรควรจัดพิมพ์เอกสารข้อกฎหมายและแจกให้ทั่ว และให้มีประชาสัมพันธ์ทางทีวีให้มากขึ้น ตลอดจนอยากให้มีการส่งข่าวสารให้ทางบริษัทที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ และหากเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายต่าง ๆ ควรมีการจัดสัมมนาโดยไม่ต้องให้ผู้ประกอบการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งมาก ๆ

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนความถี่ ร้อยละ คะแนนและลำดับความสำคัญของปัญหาด้านข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาด้านข่าวสารการประชาสัมพันธ์ ของ หน่วยงานสรรพากร	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	คะแนน
การเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อสารมวลชนต่าง ๆ มีน้อยเกินไป	41	13	11	160
ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการให้ ข่าวสารและประชาสัมพันธ์	12	33	23	125
ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้และข้อกฎหมาย เผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการหรือมีน้อยจนเกินไป	26	39	29	185
การจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้ของหน่วยงาน สรรพากรมีน้อยเกินไปหรือไม่ทั่วถึง	14	11	16	80
การใช้ภาษาสื่อสารที่ใช้ในการให้ข่าวสารและ ประชาสัมพันธ์ยากเกินไป ต้องใช้เวลาในการทำ ความเข้าใจ	7	4	21	50
รวม	100	100	100	

4.5.5 ผลการศึกษาปัญหาในด้านอื่น ๆ และข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีปัญหาในเรื่องที่เจ้าหน้าที่มักเรียกประเมินย้อนหลัง ซึ่งทำให้ไม่มีเงินต้องชำระ และให้ข้อเสนอแนะว่าเจ้าหน้าที่ควรทำงานด้านการตรวจสอบให้ทันเวลา ไม่ใช่ทิ้งไว้ตั้งนาน และหากเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ต้องบังคับให้มารับรู้กฎหมายจากสรรพากรเพื่อลดจำนวนผู้ประกอบการที่ไม่เคยได้รู้เรื่องภาษีเลย นอกจากนี้ได้เสนอแนะให้มีมาตรการป้องกันการคอร์ปชั่น จะทำให้คนอยากเสียภาษีอย่างถูกต้อง และเต็มเม็ดเต็มหน่วยมากขึ้น รวมถึงการใช้งบประมาณจากเงินภาษีอย่างสมเหตุสมผลไม่ใช่เป็นการหาเสียงของผู้ใดผู้หนึ่ง